Några iakttagelser öfver Pingborren (*Rhizotrogus solstitialis* LIN.) Nästan alla år, på en viss tid, omkring midsommar, har jag härstädes, Ulltuna gård, iakttagit, att en stor myckenhet af dessa skalbaggar äro framkomna, och under stilla och lugna aftnar ser man dem samlade i större svärmar eller kringsurrande öfver och omkring löfträden, men vanligen först klockan 10—12 på natten. De samla sig då helst öfver trädens toppar. Trädslagen synas vara för dem nära nog enahanda; mäst flyga de här öfver äpple- och päronträden, men äfven öfver kastanj, lönn, ask och alm synas de lika talrikt. På flera af dessa trädslag såg jag i början ingen skada, men sedan jag lärt känna sättet för djurens härjning, — som sannolikt sker under natten — skönjes den mycket lätt. Bladen befinnas nämligen samtidigt med skalbaggarnas uppträdande blifva mer eller mindre urätna, få stora sargade vikar och bukter af mycket oregelbundna former, alldeles olika sådana efter larver.

Någon fråssande skalbagge har jag ej lyckats få se. Mäst härjas äpple- och päronträden, men äfven andra träds blad såsom lönn och kastanj hemsökas. Att de svärma öfver trädtopparna för parningens skull, är utan allt tvifvel, men blott mycket sparsamt märkes intyg därom. Vanligen ser man svärmar af 50—60 st. öfver hvarje träd, men många år har antalet kunnat uppskattas till 100—200 stycken i hvarje sådan svärm öfver ett enda träd. Dylika svärmar har jag under en eller annan afton härstädes sett förekomma på en gång öfver 30—50 träd i närheten af min bostad. Man kan däraf få en föreställning om djurens stora antal. Skulle man däremot bedöma antalet efter de individer, man under dagen ser eller anträffar hvilande på buskar eller å marken, skulle antalet ej blifva stort; ty på samma platser finner man under dagen blott 2—3 individer. Detta oaktadt måste de finnas till tusendetal på hvarje tunnland.

Att dessa insekters larver lefva af trädens eller andra växters rötter torde man väl känna, men de borde då förekomma härstädes till stor myckenhet, och skador efter dem vara betydande. Emellertid har jag icke vetskap om, att dessa larver vid trädens upptagande, eller eljest vid gräfning i trädgårdar eller på åkermark häromkring, varit iakttagna till någon anmärkningsvärd mängd.

Dessa skalbaggars larver äro dock så lika andra närsläktade, att de ej äro lätta att igenkänna från dem.

Larven angifves äfven skada »gräsroten på ängar och sädesroten på åkrar», (se DAHLBOM: »Skand. Insektern. Skada och nytta» pag. 12). Här har icke några iakttagelser på de nära liggande gräs- eller kulturmarkerna ådagalagt dessa larvers närvaro.

Det uppgifves äfven, att skalbaggen skulle afäta nyskottens blad på flerahanda buskslag, (se TASCHENBERG »Landtwirtschaftl. Insekten» pag. 27), men jag har aldrig iakttagit dem där. Allenast en gång anträffades under dagen en skalbagge på ett nyskott af lärkträd; men detta visade sig afätet på ett sätt lika dem af *Nematus*-larver och syntes ej som af pingborren.

Lefnadssättet synes mig bäst skildras af TASCHENBERG (uti »Entomologi der Gärtner» pag. 38). Det angifves också att BÄTTNER ej heller sett skalbaggen ätande, men också att äggläggningen skulle försiggå på *trädesjord*, eller i närheten af vide och poppel, »hvilkas rötter larverna med förkärlek skulle afgnaga.» — Detta senare synes mig sannolikt, ty vide och poppel finnas i närheten här i stor rikedom, och de kunna möjligen *vid dessa* träd förekomma i stort antal, hvilket dock ej här blifvit efterforskadt.

På sädesslagen, t. ex. »råg vid blomningstiden», har äfven angifvits att pingborren skulle göra skada, men därtill har jag här aldrig sett någon tillstymmelse.

Ulltuna i dec. 1891.

Hampus von Post.

Iakttagelser öfver *Adimonia tanaceti* LIN. För några år sedan (den $^{17}/_{6}$ 1887) anträffades utmed Fyrisån nära Ulltuna på en tämligen våt ängsmark en större fläck af marken — omkring 10—12 □-fot — nästan enbart beväxt med *Stellaria palustris*. Bladen och de mjuka stjälkarna voro ytterst illa förhärjade af en svart, taggig *Chrysomela*-lik skalbaggelarv, som kunde uppskattas förekomma till 20—30 st. pr □-fot. Larven syntes ej hafva hemsökt något annat växtslag.

Några af dessa larver intogos och matades i burk med friska blad under flere dagar. Slutligen inspunno sig några med en gles väfnad af starka, brunaktiga silkestrådar och förpuppades.